

عنوان مقاله:

پلان آزاد: نیاز فضایی جدید در معماری داخلی معاصر ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس طراحی و معماری داخلی با رویکرد فضاهای مسکونی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

الهن رحمانی - مربی و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود - و مدرس گروه معماری دا

خلاصه مقاله:

معماری معاصر ایران علی‌رغم پیشینه غنی و پر رمز و رازی که داشته است، متأسفانه امروزه از نقطه نظرات فراوانی قابل نقد و نفی می‌باشد. یکی از این مشکلات، مساله طراحی داخلی است که همچون تافته جدابافته‌ای از معماری مسیر خود را طی می‌کند. طراحی داخلی رویکردی پایه است که بسیاری از مردم و حتی متخصصان آن را فقط در تزیینات سطحی، سطوح نازک کاری، نوع کفپوش‌ها، رنگ‌آمیزی سطوح، و تزییناتی از این دست می‌پندارند. در این نوع نگرش اشتباه، هنگامی که ساخت بنا به پایان می‌رسد زمانی است که تازه کار طراحان داخلی آغاز می‌گردد. آنچه که باعث شده معماران مدرن از جمله آدولف لوس تزیینات را جنایت معرفی کنند همین نوع نگاه بزرگ و ارائه به فضاهای داخلی معماری بوده است که در دوره‌های قبل از آن بسیار فراگیر و باب شده بود. باید دانست که معماری یک کل به هم پیوسته‌ای است که مسایل مربوط به طراحی داخلی را نیز شدیداً تحت‌تاثیر خود قرار می‌دهد، به عبارت دیگر، تک تک خشته‌ها و آجرهایی که در یک بنایی روی هم چیده می‌شوند، جایگاه طراحی داخلی آن بنا را رقم می‌زنند؛ پس در جهت رسیدن به یک طراحی داخلی ایده‌آل باید این فرایند را از معماری و از طراحی پلان آغاز نمود. این مقاله با رویکردی جامع به مشکلات مسکن معاصر ایرانی در زمینه طراحی داخلی اشاره کرده و نیازهای جدید جامعه ایرانی - به ویژه مفهوم پلان آزاد - را در این زمینه معرفی می‌نماید. در ادامه نیز راهکارهایی در جهت تامین این نیازهای جدید به تناسب موضوع و با در نظر داشتن معیارهای فرهنگی و اجتماعی ایرانیان بیان می‌گردد. آنچه در این مقاله بسیار الگو دهنده است مبانی اصیل فرهنگ و معماری سنتی ایران است که در جلوگیری از جریان‌های مدگرایی غربی که امروزه نیز بسیار باب شده است می‌تواند نقش مهمی را در جهت رسیدن به یک معماری پایدار ایفا نماید.

کلمات کلیدی:

پلان آزاد، سیالیت فضایی، شفافیت، تداوم بصری، معماری پایدار، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/67107>

